A°. 1856. N°. 104.

VRIJDAG 2 MEI.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

SCHUTTERIJ.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht,

Gezien de Wet op de Schutterijen, van 11 April 1827, (Staatsblad No. 17.),

Gelet op de nadere bepalingen, vervat bij art. 18 van het Koninklijk besluit van den 28 Junij 1828, (Staatsblad No. 42) houdende, dat jaarlijks diegenen, welke in een vorig jaar, om ziekte, gebreken of andere redenen, voorwaardelijk zijn vrijgesteld, door de kommissie van onderzoek zullen worden onderzocht, of die redenen nog bestaan.

Brengen bij deze ter kennis van alle zoodanige ingezetenen dezer gemeente, welke in een vorig jaar om ziekte, gebreken of andere redenen, voorwaardelijk, of voor één jaar, van de Schutterlijke dienst zijn vrijgesteld geworden, en deze redenen op nieuw wenschen te doen gelden, dat de kommissie van onderzoek, ten einde voorschreven, hare zitting zal houden op *Vrijdag* den 9 *Mei* aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, *in eene der Zalen van het Stadhuis.*

Wordende alzoo bij deze al de voormelde ingezetenen, welke op nieuw eenige ziekte of ligchamelijk gebrek als redenen van vrijstelling wenschen voor te brengen, opgeroepen, om zich in persoon voor gemelde vergadering te sisteren; — terwijl de zoodanigen der in het vorige jaar voorwaardelijk vrijgestelden, die wegens eenige andere reden, dan die van ligchaamsgebreken, wenschen vrijgesteld te blijven van de uitoefening der schutterlijke dienst, worden aangemaand, zich, voorzien van de noodige bescheiden, tot staving van de door hen opgegeven wordende redenen van vrijstelling, voor deze kommissie te vervoegen, of wel dezelve door een ander persoon daarbij te doen inleveren.

Utrecht den 29. April 1856.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN,
Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

UTRECHT 2 Mei.

Na het vredesverdrag zijn het thans de protokollen, die door de buitenlandsche pers in behandeling worden genomen. Even als omtrent het verdrag zelf door het *J. des Deb.* teregt is verklaard, dat het verdrag eere deed aan onze eeuw, en dat het om zijne Christelijke en geheel belangelooze wijze van zamenstelling allergelukkigst afstak bij alle verdragen vroeger gesloten, evenzeer moet men heden bij het openbaarmaken der protokollen erkennen, dat de wijze, waarop de onderhandelingen over 't geheel zijn gevoerd, het bewijs levert, dat alle gevolmagtigden van den beginne af ten volle waren doordrongen van al het belang der hun opgedragen taak, zoodat zelfs de Engelsche gezant geen oogenblik er aan schijnt te hebben gedacht, om de onderhandelingen te belemmeren door hooggestemde eischen, gelijk wel eens is beweerd. Vooral is het zekerlijk wel opmerkelijk, hoezeer het nu gesloten verdrag afsteekt bij het verdrag van Weenen, dat over volken beschikte alsof het goederen waren, die zonder hun eigen wensch te vernemen, slechts konden gaan van de hand des eenen in die des anderen. In het verdrag van Parijs is geen spoor van eerzucht te vinden, terwijl de bepalingen, die nader omtrent het zeeregt zijn aangenomen, en het beginsel, dat is vastgesteld, dat men algemeen bij verschil eene bemiddeling moest zoeken alvorens naar de wapenen te grijpen, aantoonen, dat men ook omtrent groote beginselen buiten de Oostersche kwestie gevoelens wilde openbaren, die geheel met den geest der eeuw overeenstemmen, en die werkelijk niet kunnen beschouwd worden als nutteloos te zijn uitgedrukt. Integendeel die beginselen zullen bij de volkeren ingang vinden en er zich nader ontwikkelen. Het verdrag vestigt overigens op nieuw het Europeesch evenwigt op goede grondslagen, beter dan dit door het Heilig verbond geschiedde. Dat was eenigzins eene oppermagtige beschikking; thans schijnt Europa eerder eene groote Republiek, en het kosmopolisme is eenigzins in verband gebragt met de onafhankelijkheid der afzonderlijke Staten.

Het *J. des Déb.*, dat dit alles aangeeft, verheugt zich te meer over de gelukkige buitenlandsche staatkunde van Frankrijk, omdat het omtrent de binnenlandsche politiek zijne reserves moet behouden. Daar moet men nog twijfelen, en mag men, met het oog op wijze vrijheidsbeginselen, nog hoop of illusiën koesteren.

De toestand van het Britsche kabinet is iets gunstiger, na het afwijzen van de motie van den heer *Whiteside*; de beide vereenigingen van ministeriëlen en opposanten waren bijna even talrijk. Lord *Palmerston* heeft echter stellig verklaard, dat hij het Parlement zou ontbinden, als de motie werd aangenomen. De kleine partijen, de Peelisten, Ieren, Radikalen en vrienden van lord *J. Russell*, hebben zich nu gelukkig bij de ministeriele partij gevoegd, en voorloopig is dus het gevaar geweken.

Eene toespraak van den aartsbisschop van Moskou levert het bewijs, dat de nationale geest in Rusland vooral tegen Engeland en Oostenrijk vooringenomen is, ter oorzake van de door den oorlog geleden jammeren.

Uit Amerika verneemt men, dat de beide hoofden van den opstand in Mexiko, de generaals *Haro* en *Castillo*, uit Puebla zijn ontkomen; 600 officieren zijn tot gemeen soldaat gedegradeerd en naar het Zuidelijk leger gevoerd. — Men beweert, dat de avonturier *Walker* door de troepen van Costa Rica is verslagen.

— Het kantoor der dir. belast. te Abbekerk is vereenigd met dat van Hoogwoud, en is tot ontvanger benoemd de heer *R. H. van Haersolte*. Tot ontvangers der dir. belast. enz. zijn benoemd te Zuid-Beijerland de heer *C. v. Goudriaan*, en te Wijk- en Veen de heer *D. L. Heinsius*.

Tot ontvanger der in- en uitgaande regten aan de Wezelsche barrière (Limburg) is benoemd de heer *L. H. J. Thissen*, terwijl het kantoor der dir. belast. te Batenburg is vereenigd met dat van Appeltere, onder den ontvanger *J. Mberkerke v. d. Meulen*.

:— De Eerste Kamer der Staten-Generaal zal heden, Vrijdag middag ten 3 ure, eene zitting houden. In die zitting zullen, naar men verneemt, worden medegedeeld de namen van de voorzitters en ondervoorzitters van de afdeelingen. Ook zal verslag worden uitgebragt op de geloofsbrieven van het nieuw benoemde lid, den heer *Harteveld*, alsmede op eenige wetsontwerpen van geringen omvang.

— De Tweede Kamer gaat heden uiteen.

De wet op de begraafplaatsen blijft, uithoofde van de belangrijkheid der zaak, liggen tot na het recès, zoo ook de wet op de Nationale militie.

De zittingen zullen worden hervat op 3 of 10 Junij e. k.

Tegen dien tijd is het Regerings-antwoord op de kieswet en dat op de zee-visscherijen gereed en zal de Kamer aanvangen met het in diskussie brengen van kleinere wets-ontwerpen, alsdan rijp voor openbare diskussie. Vervolgens zal de wet op de militie in de sektien worden behandeld en welligt ook andere wets-ontwerpen, gedurende het recès ingekomen, terwijl eindelijk de kieswet en het *wets-ontwerp op 't onderwijs*, van welk laatste het voorloopig verslag thans wordt gedrukt en waarop het Regerings-antwoord tegen half Junij wordt ingewacht, in *openbare beraadslaging* zullen komen.

De Tweede Kamer komt alzoo onder de verkiezingen bijeen.

:— Dingsdag zijn te s' Hage aan het Departement van Buitenl. Zaken de akten van bekrachtiging uitgewisseld op de overeenkomst, den 6 Maart 1856 tusschen Nederland en Groot Brittannie gesloten, tot regeling der voorwaarden van toelating van konsulaire agenten van het eene rijk in de kolonien en overzeesche bezitingen van het andere.

— De Minister van Marine, die naar men meldde zijn ontslag heeft aangeboden, heeft, naar het *Residentieblad* verzekert, op aandrang van vrienden en ambtgenooten, van zijn plan tot aftreding, althans voorshands, afgezien.

Omtrent de aanneming door de Tweede Kamer van de door den heer *v. d. Veen* verzochte enquête behelst de *Asser Ct.* het volgende:

Eindelijk begint de goede zaak te triumpheren, en een schooner dageraad schijnt voor de binnenschipperij, wat den tol op het Zwolsche diep aangaat, aan te breken. Eene aanzienlijke meerderheid in de Tweede Kamer der Staten-generaal, grooter dan men had durven verwachten, heeft de grieven der binnenschipperij zoo zwaarwigtig gedacht, dat zij een onderzoek daarvan heeft noodig geoordeeld. Wij verheugen ons grootelijks over dezen uitslag, te meer, om, waren de onvermoeide pogingen der binnenschipperij ook hier onbekroond gebleven, haar vooruitzigt al zeer donker zou geweest zijn, daar de regering aan hare klagten geen gehoor gaf en haar niets meer overbleef dan de volksvertegenwoordiging. Wij verheugen ons zeer over dezen uitslag, omdat dezelve is een eerste stap om regt te doen wedervaren aan eene nijvere klasse van menschen, die gevoelig werd getroffen in hare middelen van bestaan. Maar zal het onderzoek het gewenschte gevolg opleveren?

Naar wij vertrouwen, zal zulks wel het geval zijn. De grieven der binnenschipperij zijn zoo gegrond, dat ze gerust een naauwkeurig onderzoek kunnen doorstaan.

— Omtrent het vraagstuk van den Noorder spoorweg, meldt het *Resid. blad*, dat de regering waarschijnlijk een wetsontwerp bij de 2e Kamer zal indienen, waarbij het Rijk, tot zeker bedrag, de rente van het voor den bewusten spoorweg vereischte kapitaal waarborgt, na zich vooraf van het bestaan eener associatie voor dit werk te hebben verzekerd, of zal daartoe, op bepaalde en door de wetgeving goedgekeurde voorwaarden, belangstellenden uitnoodigen.

Hoe 't zij — dat Z. M. de Koning er hoogen prijs op stelt, dat het Noorden aan het bestaande spoorweg-net worde vastgehecht en het ontwerp daartoe in den Ministerraad gebragt en aldaar niet ongunstig werd opgenomen, is zeker.

— Ter algemeene kennis wordt gebragt, dat den 15. September eerstkomende en volgende dagen te Brussel een internationaal kongres zal worden gehouden, waarin behandeld zullen worden die onderwerpen, welke strekken ter verbetering van den materiëlen of stoffelijken toestand van den arbeidenden stand en der behoeftige volksklasse. Het programma splitst de werkzaamheden in drie afdeelingen. In de eerste is men voornemens te handelen over de voeding of de eerste levensbehoeften, haren prijs in verhouding tot het gemiddeld bedrag der dag- of werkloonen, en de middelen ter vermeerdering der voortbrenging en vermindering van den prijs der levensmiddelen. In de tweede afdeeling zullen worden onderzocht de middelen ter verbetering der arbeidende klasse, en tevens ter sprake komen het huisraad en de kleeding. De beraadslaging der derde afdeeling zal loopen over de verbetering van hand- en andere werktuigen, bij verschillende beroepen of ambachten in gebruik; de gezondheidsmaatregelen in werkplaatsen en bij het uitoefenen van zekere beroepen toepasselijk, en over de middelen ter voorkoming van zulke ongelukken, als waaraan enkele klassen van werklieden bij de uitoefening van hun beroep zijn blootgesteld. *St. Ct.*

:— Naar men verneemt, is de heer *D. B. Adrian* gedagvaard om te verschijnen op Donderdag, den 8 dezer voor de Arr. Regtb. te Rotterdam, ten einde zich, wat de hoofdzaak betreft, te verdedigen tegen de beschuldiging van laster, gepleegd jegens den Sekretaris-Generaal van Justitie, den heer Mr. *C. C. E. d'Engelbronner*, ter zake waarvan hij, bij arrest van den Hoogen Raad van den 15 April jl. ten principale regtdoende op het hooger beroep van het vonnis der voornoemde regtb. van 15 Nov. jl., is verwezen naar die Regtbank, om dat punt van beschuldiging te onderzoeken en daarover regt te doen. Ook verneemt men, dat de heer *Adrian*, even als bij vorige instantiën, zelf zijne verdediging zal voordragen.

— Sinds lang heeft het publiek te regt zich beklaagd over de vertrekuren van den Holl. Spoorweg in verband met die van den Rijn Spoorweg. Sedert gister is daarin eene gelukkige wijziging gekomen, en de korrespondentie tusschen beide spoorweglijnen is nu zoo goed geregeld, dat er thans 4 maal per dag gelegenheid bestaat, om van hier naar 's Hage en Leijden heen en weêr te gaan.

— Wij vernemen heden uit eene goede bron, dat de heer *H. C. Milies*, hoogleeraar bij het Luthersch Seminarium te Amsterdam, het beroep van Hoogleeraar in de Oostersche talen aan onze Hoogeschool heeft aangenomen. Wij verheugen ons in deze aanneming, dewijl daardoor aan eene reeds geruimen tijd bestaande behoefte, door de aftreding van den hoogleeraar *Swijghuyzen Groenewoud* veroorzaakt, voldaan zal worden.

— De gemeenteraad van Neuzen heeft besloten tot weder invoering der broodzetting.

WATERHOOGTE.

Rijnhoogte te Keulen 1 Mei 8 v. 4½ duim Rijnl.

Oost-Indiën.

— De *Java Bode* tot den 12 Maart deelen nog de volgende berigten mede:

Den 27. Feb. is voor de reede van Batavia aangekomen Zr. Ms. stoomschip Borneo, komm. *Stort*, aan boord hebbende den afgetreden resident van de wester afdeeling Borneo, den luit. kolonel *Andresen*, en 41 Chinesche staats gevangenen.

Z. M. schooner Montrado, komm. *Andresen*, den 27 October van Vlissingen vertrokken, is den 23 Februarij te Batavia aangekomen; terwijl den 26 Februarij Z. M. stoomschip Gedeh, komm. *Valentini*, naar Nederland is vertrokken.

Z. M. Fregat Prins Frederik, komm. *Spanjaard*, is den 27 Februarij naar Padang gestevend, en Z. M. Stoomschip Amsterdam naar Macasser.

De Prins Frederik zal zich te Padang vertoonen, welligt om onze militaire magt aldaar te steunen tegen een wederspannige Kampong op het eiland Nias, alwaar onze expeditie van 50 manschappen en 30 matrozen, onder bevel van den kapt. *Vos*, in Januarij jl. niet is geslaagd. Deze kaptein had zich in de Lagoendi baai ontscheept, doch vond zoo veel tegenstand, dat hij met een verlies van 4 dooden en 18 gewonden, is moeten aftrekken. De majoor der inf. *H. Schwenk*, komm. der Noordelijke afd. van Sumatra's Westkust, had zich bij die expeditie of militaire vertooning aangesloten en zich bij de tirailleurs gevoegd. Hij werd door een doodelijk schot getroffen en overleed den 7. Januarij, aan boord van Z. M. schoenerbrik Banda. Hij was met de beide Nederlandsche orden versierd wegens zijn moedig gedrag te Bali.

Uit Sourabaija heeft men berigt, nopens het vergaan van de Jane Serina, kapt. *Brodie*, den 3. Febr. van Batavia derwaarts vertrokken. Den volgenden nacht strande het schip op de kust van Japara, alle masten sloegen over boord en de zee spoelde over het dek. Des morgens werd een kist met een dikke lijn in zee gelaten en door twee matrozen met levensgevaar naar wal gedreven en daar vast gemaakt. Langs deze lijn heeft men zich gered. Slechts eene slavin is er bij omgekomen.

Het stoomschip Suriname heeft, in Januarij, de zeeroovers bij Menado en in de straat Banka achtervolgd en verjaagd.

Van Toeban en van Tagel heeft men de volgende berigten van aanvallen van tijgers. Den 25. Jan. waren 4 inlanders bij Kadjence om bamboe te kappen, toen een hunner door een grooten tijger werd aangevallen en medegesleept. Den 5 Jan. verliet de javaan Wirodongso zijne velden bij Toeban, met zijnen zoon, oud 12 jaren. Een tijger kwam uit het bosch, overviel den jongen en sleepte hem mede. De vader snelde den tijger achterna, en het gelukte hem, zijn zoon nog levend uit de klaauwen van het monster te verlossen: doch weldra overleed deze aan de bekomene wonden. De tijger werd door het toegesnelde volk afgemaakt.

De te Batavia aangekomen schepen zijn:

Rotterdam, Vis; Vertrouwen, Pot; Stad Zierikzee, Ochtmans; Davo, Wijtenhorst; en Estafette, Rietveld, allen v. Rott.; Pictura, Scholtens; Philips van Marnix, Duyn; Laura Adèle, Donema; Diana, Willers; Admiraal Tromp, van Tubergen; en Cesar, Hoogland, allen v. Amst.; Canton, Tweehuys, v. Rio-Janeiro; Rijswijk, Bijl, v. Akyab; Fop Smit, Swart, v. Adelaide; Elizabeth, Veenstra, v. Hobart-Town; Banka, Heymans, v. Bombay (n. Hong-Kong); Adm. Zoutman, Clowting, v. Rott. (n. Hong-Kong).

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van eergisteren heeft bij de interpellatie van den heer *v. Hoëvell*, betreffende de W. I. aangelegenheden, de heer *v. Lijnden* meerdere inlichtingen verlangd, nopens den staat van zake daar te lande, en indien de Minister van Kolonien beducht is voor den kwaden indruk van hetgeen in 't openbaar wordt medegedeeld, eene vergadering met geslotene deuren tot dat einde. Hij heeft verklaard weinig vertrouwen te stellen in de officiële berigten uit Curaçao en Suriname, en de noodlottige gevolgen, die uit een langer verwijl kunnen voortspruiten ter verantwoording der Regering te laten.

De heer *Mackay* heeft verklaard, bij zijn eenmaal uitgedrukt gevoelen te volharden, en voor de gevolgen niet terug te deinzen, terwijl ook het laatstelijk gebeurde aanleiding heeft gegeven tot een mildeнren geest in Suriname en tot meerdere vrijverklaringen.

De Minister van Kolonien heeft te kennen gegeven, dat hij zich had gevleid, dat zijne verklaring voldoende zoude zijn geacht; dat hij vertrouwen stelt en moet stellen op de mededeelingen van de ambtenaren in de Kolonien. Z. Exc. heeft aangekondigd, dat de Staats-kommissie gereed is met een ontwerp nopens Curaçao, maar heeft er op gewezen, dat men het omtrent de wijze der emancipatie nog niet eens is, en tevens doen opmerken, dat zelfs van de zijde der Kamer nimmer eenig bepaald ontwerp dienaangaande is geopperd; — dat hij zich, in elk geval, geen verzuim heeft te verwijten.

De heer *Groen* heeft erkend, dat er geen verzuim aanwezig is bij de regering, maar heeft getwijfeld, of de Minister nog op hetzelfde standpunt staat als in Maart ll. Hij heeft gewezen op de staatkunde van het Bewind en gemeend, dat hetzelve sterk is in zijne zwakheid, als zich bevindende tusschen twee rigtingen, en alzoo genoodzaakt om elke derzelve als zeer gevaarlijk te doen voorkomen.

De Minister van Kolonien heeft op nieuw verklaard, sedert Maart geenszins van denkbeeld te zijn veranderd, en heeft tevens verzekerd, dat, naar het oordeel van een man, die 26 jaren in de kolonie heeft doorgebragt en van de zaak een onderwerp van studie heeft gemaakt, de arbeid van de staatskommissie voor Suriname blijken draagt van veel beleid en kennis van zaken.

De heer *v. Hoëvel* heeft verzekerd, dat hij zeer teleur is gesteld; — dat hij overtuigd is, dat aan het schandaal een einde moet komen, en heeft alzoo voorgesteld, dat de Kamer besluite: „in overweging te nemen dat de redenen des Ministers ter zake van het vertragen „van de verbetering van het lot der slaven, in afwachting der emancipatie, onvoldoende moeten worden geacht."

Z. E. de Minister van Buitenl. Zaken heeft, den heer *Groen* beantwoordende, verklaard, dat de kracht van het Bewind bestaat in het onveranderd nakomen van het programma van April 1853, en zich te verheugen van dit kort voor de verkiezingen te kunnen betuigen. Hij heeft het voorstel van den heer *v. Hoëvell*, als bevattende eene zijdelingsche blaam, bestreden. Hem is voorgekomen, dat de Ministers niet gehouden zijn de bevelen der Kamer, maar wel die des Konings uit te voeren; — dat als de Kamer wil handelen, zij het initiatief moet nemen; eene wet moet voorstellen of een adres aan Z. M. rigten. Maar als eerlijk man moest hij de kamer afraden tot het voorgesteld besluit over te gaan. De natie moet niet in den waan worden gebragt, dat de kamer besluiten nemen kan, die de ministers zouden moeten uitvoeren. Het zou beneden de waardigheid der kamer zijn een besluit te nemen, waaraan door het ministerie op de wijze, als uitvoering van een besluit der kamer geene uitvoering zou worden gegeven. Overigens merkt de minister op dat zijn ambtgenoot voor de kolonien niet heeft geweigerd, niet heeft teruggetrokken maar dat zijne rede eigenlijk hierop neder kwam, dat hij nog kort in het bewind was, en dat hij de zaak eerst grondig moest kennen. En zou de kamer zich nu zoo ongelijk worden, zoo zij daarin voor het oogenblik berustte? De zaak is toch thans in een geheel anderen toestand geplaatst dan in November 1855. Ten slotte geeft hij zijn leedwezen te kennen, dat men eene zoo belangrijke zaak op een ongeschikt oogenblik dat van 68 leden, waaruit thans de vergadering bestaat, slechts 48 tegenwoordig zijn, en aldus een twintigtal ontbreekt.

De heer *Groen van Prinsteren* bestrijdt den Min. v. Buit. zaken maar ondersteunt dien van kolonien. tegen de voorgestelde motie van den heer *van Hoevell*. Hij verzoekt dien Min. echter dat hij niet denke dat zijn ambtgenoot hem uit een gevaarlijken toestand heeft gered. Hij is het volkomen eens met den heer *van Hoevell*, dat de Kamer hare positie moet behouden. Het votum van Nov. jl. moet volkomen worden gehandhaafd. Men moet zich vasthouden aan de beloften, door de Reg. gedaan. De tegenwoordige Min. van Kol. is echter niet in verzuim. Hij heeft het spoor van zijn voorganger gevolgd. Hij is indachtig geweest aan de handelingen en verzekeringen van zijn voorganger. De verklaringen, heden door den Min. afgelegd, stemmen, als hij ze goed heeft opgevat, met het verlangen der Kamer overeen. De Minister blijft dus zijn standpunt behouden en de Kamer het hare, wanneer de vergadering zich mogt vereenigen, met de motie, die Spr. voorstelt.

De minister van kolonien noemt de motie van den heer *van Hoevell* onbegrijpelijk. Spr. wil aan den wensch der Kamer voldoen; hij heeft ijverig aan het plan van emancipatie gearbeid; maar hij mag niet tot zulk een gewigtigen maatregel besluiten, dan na de ontvangst der noodige inlichtingen. Hij beschouwt daarom beide motien onnoodig.

De heer *van Lijnden* meent, dat de redevoering van den minister van buitenl. zaken slechts heeft gestrekt, om de Kamer vrees aan te jagen, zonder dat dit zal baten; ook hij stelt eene motie van orde voor.

De heer *van Deinse*, ofschoon voor de emancipatie, meent dat de voorgestelde motiën te ver gaan.

De heer *v. Bosse* wil geen blaam en oordeelt daarom de motie van den heer *Groen* de beste. Even als hij, behandelt ook de heer *Thorbecke* de redevoering van den minister van buitenland; deze verklaart, dat er geen spoor van eenig bevel is, als de Kamer eene der motiën aanneemt. Na de verklaringen van den minister van kolonien op heden zou hij echter de motie van den heer *Groen* voldoende achten.

De heer *v. Hoevell* erkent even als vroegere Sprs. dat de emancipatie geheel buiten de gewone politieke kwestiën moest worden gehouden. Hij vereenigt zich daarom ook gaarne met de motie van den heer *Groen*.

De minister van buitenl. zaken ziet na de nadere toelichtingen geen bezwaar. in de motie van den heer *Groen*; wat zijne reden overigens betreft, hij heeft niet willen dreigen, en toen hij zich op meer algemeen politiek terrein begaf, had hij slechts den heer *Groen* gevolgd.

De heer *Rochussen* ziet geene reden tot nieuwen aandrang.

De heer *Dirks* neemt daarop die motie over. Bij stemming wordt de motie van den heer *Groen* aangenomen met 29 tegen 24 stemmen. Die motie luidt aldus: „De Kamer, volhardende bij haar votum van 29 November 1855, dat, ook met het doel om de emancipatie der slaven voor te bereiden en te bespoedigen, onverwijlde verbetering der reglementen wenschelijk is, — gaat over tot de orde van den dag."

Tegen stemden de heeren: *Bosscha*, *van Franck*, *van Goltstein*, *Delprat*, *Stolte*, *van Akerlaken*, *Dirks*, *Nolthenius*, *de Kempenaer*, *Godefroi*, *Taets van Amerongen*, *van Nispen van Sevenaer*, *Rochussen*, *Hoekwater*, *Meylink*, *de Brauw*, *Storm van 's Gravesande*, *van Heiden Reinestein*, *Wintgens*, *Biersma Oosting*, *van Rappard*, *Heemskerk*, *van Deinse* en *de Voorzitter*.

Thans wordt overgegaan, ingevolge art. 2 der wet op de enquête, tot de regeling der zaak van de enquête omtrent de uitvoering van de koncessie tot landaanwinning en verdieping van het vaarwater op het Zwolsche Diep. De Kamer besluit: 1°. het getal leden der kommissie op 5 te bepalen; 2°. op 3 te bepalen het getal leden, dat minstens tot de afneming der verhooren wordt vereischt; en 3°. dat de termijn binnen welken het onderzoek moet zijn afgeloopen, zal zijn 31 December 1856. Tot leden van de kommissie worden benoemd de heeren *Heemskerk*, *Delprat* en *Storm van 's Gravesande*, zullende de twee andere leden wegens het vergevorderde uur, aanstaanden Vrijdag benoemd worden.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL, 21 April.

In meer dan eene plaats in Aziatiesch Turkije heerscht eene gisting onder de Mahomedanen. In Magnesie hebben zij de Christenen bedreigd. Bij den opstand te Naplus, het oude Sichem, in Samariën, op den 4 April, zijn 4 Christenen gedood, en 8 anderen gewond. De fanatieke menigte is in de huizen der Engelsche en Fransche agenten gerongen, heeft dezelve geplunderd en alles vernield. De Grieksche kerk is opengebroken; de altaren zijn vernield, en de boeken verscheurd. De huizen der Christenen zijn grootendeels geplunderd; dat van den Pruissischen agent is verschoond gebleven. De vader van dien agent *Saijd-Kamar* bevond zich bij toeval bij den Engelschen agent en werd aldaar vermoord. De vrouwen en kinderen zijn door de Turken niet verschoond, en werden mishandeld. Het voorwendsel tot dien opstand is geweest dat een doofstommen Turkschen bedelaar door een reiziger met de tromp van zijn geweer een stoot is toegebragt. Het ongeluk wilde, dat het geweer losbarste en de bedelaar gedood werd.

DUITSCHLAND.

WEENEN 25 April.

De *Voss Zeitung* deelt het volgende berigt mede:

„De onderhandelingen over de ontruiming der Prinsdommen, tusschen de groote mogendheden, zijn afgeloopen. Er is besloten, dat de Oostenrijksche troepen brigadesgewijze die landen zullen verlaten, zoodanig, dat het bezettingsleger elke maand met eene brigade zal worden verminderd, zoodat de ontruiming in acht maanden zal afgeloopen zijn. Men verwacht, dat vóór dien tijd de noodige wijzigingen in het bestuur der Prinsdommen zullen zijn gebragt."

WEENEN 30 April.

Berigten uit Konstantinopel, van den 24 April, vermelden, dat de deputatie der Tscherkessen, belast, om bij de Porte en bij de Westmagten hunne onafhankelijkheid te vorderen, aldaar was aangenomen en door den Sultan was ontvangen.

BERLIJN 30 April.

De zaak van de versterking van deze hoofdstad is vooreerst uitgesteld, omdat de beide Huizen zeer bezuinigend gezind zijn, en er hunne toestemming niet

toe zouden verleenen. De zitting zal ook binnen weinige dagen door den Koning gesloten worden. In de troonrede zal de vrede eene groote rol spelen.

De keizer van Oostenrijk wordt in dit voorjaar alhier verwacht.

In het huis der afgevaardigden is door de regterzijde weder de straf van zweepslag ter sprake gebragt; de regering heeft met de linkerzijde zich vereenigd, om de wederinvoering van deze barbaarsche straf met groote meerderheid te doen afwijzen. In dezelfde zitting is een ontwerp van het Hoogerhuis afgestemd, dat van even illiberalen zin eene hooge belasting stelde op het veranderen van woonplaats!

KEULEN, 1 Mei.

De Prins van Pruissen wordt heden alhier verwacht.

Onze gemeenteraad heeft gisteren besloten, den koning te verzoeken, de ontwerpen van wet, in de beide Huizen aangenomen, ten opzigte de gemeentenverordeningen voor de Rijnprovinciën, niet te bekrachtigen.

ENGELAND.

LONDEN 30 April.

De beraadslagingen in het Huis der Gemeenten over de zaak van Kars hebben gisteren avond plaats gehad. De kanselier van de schatkist heeft daarbij het gouvernement verdedigd. De heer *Laijard* heeft het gedrag van het gouvernement afgekeurd. De heer *Bulwer Lytton* heeft eene motie van verdaging voorgesteld, waartegen de leden van het gouvernement zich verzetteden.

Lord *Palmerston* heeft den heer *d'Israëli* beantwoord, die de motie ondersteunde. Er heeft vervolgens eene stemming plaats gehad, waaruit bleek, dat het gouvernement eene meerderheid had van 70 stemmen.

Des niet te min heeft lord *Palmerston* begrepen, dat hij zijne oppositie niet moest volhouden, waarop de débatten tot Donderdag zijn verdaagd.

In de zitting van den vorigen dag, heeft de heer *Whiteside* eene rede gevoerd over de zaak van Kars. Hij beweerde, dat het van belang is, om te beletten, dat Rusland geen te grooten invloed in Perzië verkrijge, dewijl het daardoor Indië bedreigt. In zijne oogen, kunnen de belangen van Engeland in Indië niet afgescheiden worden van die om Perzië en Aziatisch Turkijë onafhankelijk van Rusland te houden: „Hoe is daarom te begrijpen — vroeg hij — dat toen de oorlog in 1853 uitbrak, de ministers ernstiglijk hebben kunnen gelooven, dat Turkijë in Azië in staat was, om, zonder hulp, de massa's Russische troepen het hoofd te kunnen bieden? Zoo er slechts een minister ware geweest, die dit geloofd had, zou dit Huis geregtigd zijn, om het minste belang in het gevoelen van een zoodanig ministerie te stellen." — „Turkije, aldus ging hij voort, werd, in Azie, in vijf gevechten door de Russen geslagen, en haar toestand werd zeer hagchelijk: toen besloot het Engelsche ministerie eerst een kommissaris derwaarts te zenden. (Hier wordt een gelach gehoord en de woorden: *luister! luister!*) De kolonel *Williams* werd gelast naar Azie te vertrekken, berigten in te winnen, en die aan het ministerie, aan lord *Raglan* en aan den Engelschen ambassadeur te Konstantinopel mede te deelen. Hij moest natuurlijk den toestand van het leger leeren kennen. Hij vertrok, en den volgenden dag, misschien reeds op denzelfden dag van zijn vertrek, schreef hem de sekretaris Foreign-Office, hem een brief, om te zeggen, dat hij gehouden was, om het Turksche leger op een goeden voet te brengen en wel met alle middelen, die in zijne magt waren. Ongelukkig vergat of verzuimde de edele lord, die het departement van buitenlandsche zaken bestuurde, hem te schrijven, welke middelen ter beschikking van den kommissaris waren gesteld. Ook heeft deze, voor zoo verre ik weet, geene middelen aangewend, om dat doel te bereiken."

De spreker gaf vervolgens eene uitvoerige beschrijving van de zending van kolonel *Williams* en van de belegering van Kars, verweet het kabinet vele verkeerdheden, en besloot daaruit de noodzaaklijkheid om over de motie te stemmen. De spreker werd door vele leden van het Huis zeer toegejuicht.

De Attorneij generaal gaf eene andere lezing van de gebeurtenis te Kars en te Erzerum; hij gaf de briefwisseling op, die tusschen lord *Clarendon*, lord *Stratford*, generaal *Williams* en de Turksche autoriteiten gewisseld zijn over de verdediging van Armenië en Aziatisch Turkije. Hij toont de moeijelijkheden aan van eene expeditie op de kust van Circassië, en zegt: dat toen de Sultan toegestemd had, dat de Turksche troepen van Eupatoria daartoe konden gebruikt worden, ook Engeland daaraan zijne goedkeuring hechtte: doch daar de zekerheid van de Krim, door de wegneming van die troepen, konde in gevaar worden gebragt, moest men de hulp van Frankrijk vragen, en dit was al weder tijdverlies. Indien het ministerie op zich genomen had, het vertrek van de Turksche troepen van Eupatoria te bevelen, en er was een tegenspoed gevolgd, hoe zou het zijn gedrag hebben kunnen regtvaardigen? De vraag is, te weten wat het Engelsche gouvernement had kunnen doen om den val van Kars te voorkomen, en niet gedaan heeft? Maar kunnen de verbondenen verantwoordelijk zijn voor deze gebeurtenis, als er genoegzame Turksche magt was om Kars te dekken, en als de Turksche bevelhebbers hunnen pligt gedaan hadden? En daar er verschillende gevoelens bij de militairen heerschten over de plannen om Kars te hulp te komen, hoe kunnen de ministers der koningin daarover gegispt worden? Het oogmerk van den oorlog is bereikt; een vereerende vrede is verkregen; het land is te billijk en te edelmoedig om zich bij een duister punt te blijven ophouden en daarover het ministerie aan te vallen.

Lord *Manners* antwoordde hierop, dat de val van Kars alleen aan het gedrag van het Engelsche ministerie moet geweten worden.

De lord advokaat beweerde, dat de eenige reden van den val van Kars gelegen is in den weg, welken *Omer-Pacha* gekozen heeft, om die stad te hulp te snellen. De eenige goede weg was die, welken het Engelsche gouvernement had aangegeven. De beraadslagingen werden daarop verdaagd tot den volgenden dag.

FRANKRIJK.

PARIJS 30 April.

De protokollen van de zittingen van het vredeskongres, door den *Moniteur* medegedeeld, blijven de aandacht hier in bijzondere mate gaande houden. Enkele der daardoor openbaar gewoorden zaken verdienen trouwens wel de belangstelling. Zoo is tusschen de Russ. en Engelsche gezanten, vooral omtrent de grenslijn in Azië gehandeld, waarvan de bepaling volgens het verdrag moet plaats hebben binnen de 8 maanden na het sluiten van den vrede, omdat die zaak niet op het kongres kon geregeld worden. — In zake de neutralisatie der Zwarte zee heeft lord *Clarendon* op Nikolaieff gewezen; ofschoon die plaats buiten kwestie kon blijven; graaf *Orloff* gaf dadelijk te kennen, dat hij gemagtigd was te verklaren, dat er geene schepen zouden gebouwd worden, dan waarvan het verdrag de aanwezigheid in de Zwarte zee veroorloofde. De twee daar nog aanwezig zijnde groote oorlogschepen zoude dadelijk naar de Oostzee gezonden worden — In zake het bestuur der Donau-vorstendommen, heeft graaf *Walewski* de vereeniging van beide staten onder een schepter voorgesteld. Lord *Clarendon* heeft zich daarmede vereenigd, onder de voorwaarde, dat men eerst den wensch der bevolking zou toetsen. De Turksche en Oostenrijksche gevolmagtigden hebben de bijeenvoeging bestreden. De heeren *de Bourqueney*, *de Cavour* en graaf *Orloff* hebben de bijeenvoeging op hunne beurt bepaald voorgestaan. Later is vastgesteld, dat eene kommissie, die te Bucharest zou bijeenkomen, de regeling van het bestuur der Donauvorstendommen zou bepalen. — De regeling der handelsbetrekkingen met Rusland is niet geschiedt, omdat de Russ. gevolmagtigden geene instrukiën daarvoor hadden. Omtrent de handelsbesrekkingen met Turkije wordt overeengekomen, dat daarin meerdere regeling kome, en wordt beslist, dat die zaak te Konstantinopel nader zal geregeld worden. — In zake Servië geeft graaf *Orloff* te kennen, dat Rusland slechts met Montenegro betrekkingen van sijmpatie hceft. — Nadat het vredesverdrag was aangenomen zijn er nog eenige belangrijke zittingen gehouden. Op den 2. was reeds over de ontruiming gesproken. De Verbondenen gaven te kennen, dat het Russ. gebied even als Turkijë binnen 6 maanden zouden kunnen ontruimd wezen. Rusland gaf gelijke verklaring en Oostenrijk berigtte dat de Vorstendommen veel eerder konden ontruimd zijn. Van de belangrijke zitting van den 8. is reeds veel bekend geworden. Alleen is het nog melding waard, dat terwijl lord *Clarendon* op de redevoering van graaf *Walewski*, omtrent de noodzakelijkheid van de beteugeling der drukpersvrijheid, met name in België, heeft geantwoord, dat hij zulk eene rigting niet kan billijken, graaf *Buol* en baron *v. Manteuffel* daarentegen zich eensgezind op dit punt verklaarden met Frankrijk; graaf *Orloff* zeide geene instruktiën op dit punt te hebben.

Men zegt thans, dat Turkije den wensch heeft geuit, of althans de noodzakelijkheid heeft ingezien, dat er een paar divisiën Fransche troepen te Konstantinopel zouden achter blijven.

In plaats van den heer *Baudin*, gaat de heer *de Talleyrand* als lid der gemengde kommissie naar Bucharest.

Als gezant van Rusland alhier wordt thans prins *Dolgorouki* de Russ. minister van oorlog genoemd.

Nog niets naders wordt er bekend omtrent de arrestatie van den heer *Lejolivet*, beschuldigd van de openbaarmaking van het verdrag, vóór de officiële bekendmaking te hebben bevorderd.

PARIJS, Donderdag 1 Mei.

De *Moniteur* eindigt heden morgen de bekendmaking der protokollen. Het officieel blad deelt ook de veranderingen mede bij het korps diplomatiek.

Het 22. protokol, behelzende de zitting van den 8. April, waarin over de bezetting van Griekenland en der Roomsche Staten, en over de zaken van Italie en Belgie is gehandeld, is het belangrijkste. De graaf *Walewski* heeft in die zitting van het kongres voorgesteld, om het gemeenschappelijk werk te eindigen met eene verklaring, waardoor een belangrijke vooruitgang in het nationaal regt zoude worden daargesteld, en 't welk door de geheele wereld met een gevoel van levendige erkentelijkheid zoude worden ontvangen.

Het 23. protokol eindigt aldus:

„De gevolmagtigden weifelen niet, om namens hunne gouvernementen, den wensch te uiten, dat de Staten, tusschen welke ernstige verschillen van gevoelen mogten ontstaan, hunne toevlugt mogten nemen tot de hulp of tusschenkomst van eene bevriende mogendheid, alvorens de wapenen op te vatten."

MARSEILLE, 29 April.

Met de Sinaï hebben wij, behalve de reeds medegedeelde (zie onze vorige), nog de volgende berigten uit Konstantinopel van den 21. April.

De inscheping van 40,000 man Fransche troepen duurt voort. Op de Prinsen-eilanden is een groot hospitaal opgerigt op eene gezonde plaats, 't welk de herstelling niet dan bevorderlijk kan wezen. Te Kamistchiflick is een kamp voor skorbutieken opgerigt.

De bewoners van Eupatoria, vooral die van Tartaarschen oorsprong, verlaten die plaats en verhuizen naar Abasië en Mingrelië.

Het *Journal de Constantinople* van den 21. April zegt, dat de 400 opperhoofden der Cirkassiers, die te Anapa vereenigd zijn geweest om over hunne onafhankelijkheid te beraadslagen, kommissien naar Konstantinopel hebben gezonden, om hunne besluiten aan de Porte en aan de gezanten van Frankrijk en Engeland te kennen te geven, en te verklaren, dat zij hunne vrijheid met de wapens in de hand zullen handhaven.

Uit Athene schrijft men van den 13. April, dat het Fransche 57. reg. van linie te Salamine is aangekomen. Dit korps maakt een gedeelte uit van de expeditie troepen uit Morea, onder bevel van den maarschalk *Maison*. Koning *Otto* heeft den bevelhebber doen weten, dat het hem aangenaam zou zijn, zoo de officieren de hoofdstad met een bezoek willen vereeren.

April.	**GEHUWD.**	
24	J. Abeleben en H. G. M. de Weerdt.	Culenborg.
24	W. A. N. Aberson en A. A. de Kempenaer.	Arnhem.
21	J. Buijn en G. Buijn.	Purmerende.
24	H. L. P. Hovij en S. van Reede van Oudtshoorn.	Leijden.
27	A. Honigh en A. de Graaf.	Schragerb.
23	E. H. Lasonder en A. A. G. Smits.	Eibergen.
24	J. P. G. Masman en J. F. B. E. v. S. auf Altenstadt.	Gorinchem.
25	J. Reerink en M. H. v. Heek.	Enschede.
27	A. H. v. Rooijen en J. de Regt.	Oudshoorn.
27	C. C. Sterk en K. v. Wolfswinkel.	Scherpenzeel
23	N. G. E. Vetten en J. v. d. Meule.	Domburg.
24	R. C. W. de Wolff v. Westerrode en M. R. Meinsma.	Koudum.
	BEVALLEN,	
27	H. C. v. Duijn geb. Krap, zoon.	Rotterdam.
27	P. Gevers geb. Rendorp, zoon.	's Hage.
26	M. R. Godzin geb. Oldenburg, zoon.	Amsterdam.
25	P. E. Jaski geb. Kuipers, zoon.	Amsterdam.
26	J. S. de Joncheere geb. Molenaar, zoon.	Dordrecht.
27	A. P. M. de Kock geb. van Noorle van Hall, dochter.	Amsterdam.
26	L. J. A. H. Kruimel geb. Schumer, d.	Amsterdam.
25	C. C. Keller geb. Allot, dochter.	's Hage.
26	C. Kruijmel geb. de Klerk, zoon.	Dordrecht.
28	A. Kluijver geb. v. d. Stadt, z. en d.	Zaandam.
28	L. Kroon geb. Kroon, dochter.	Haarl. meer.
27	H. Metzuy geb. Schalkwijk, zoon.	Rotterdam.
26	A. M. Muchal geb. Reijdon, dochter.	Amsterdam.
27	B. v. Nierop geb. v. Minden, dochter.	Amsterdam.
24	J. M. Schimmelpenninck geb. v. Nes v. Meerkerk, zoon.	Deventer.
27	J. v. Oordt geb. Wynkis, zoon.	Rotterdam.
27	P. E. Pop geb. van Oven, zoon.	's Hage.
26	E. Quarles van Uffort geb. van Limburg Stirum, zoon.	's Hage.
25	P. J. C. Ribbius geb. Robidé v. d. AA, d.	Zwolle.
17	J. M. Reepmaker geb. Castanien, d.	Rotterdam.
26	B. Schreuder geb, Schleining, zoon.	Amsterdam.
26	M. C. Feldberg geb. Pesch, zoon.	Amsterdam.
25	P. Wispelweij geb. Hutten, dochter.	Zwolle.
	OVERLEDEN.	
26	W. J. Boxs. 59 j.	Tilburg.
29	R. H. Boissevain zoon, 1 j.	Arnhem.
28	J. A. Deurvorst, 37 j.	Wageningen.
26	D. R. Frees zoon, 22 j.	Amsterdam.
22	J. J. v. 't Hoff, 72 j.	Terneuzen.
27	*Mevr.* T. Hubermehl geb. Becker.	Nieuwveen.
27	C. H. Kramer zoon, 21 j.	Wormerveer.
27	W. Kop, 26 j.	K. a/d Zaan.
27	A. L. Lesturgeon zoon, 9 j.	Vledder.
27	M. J. Masion dochter, 41 j.	Dordrecht.
26	J. H. Meijeraan, 94 j.	Amsterdam.
28	*Mej.* A. Mos.	Amsterdam.
25	*Mevr.* J. v. d. Boon Mesch geb. v. d. Boon Mesch.	Leijden.
20	J. Nijhoff, 65 j.	Arnhem.
27	M. Oost Lievense dochter, 6 j.	Middelburg.
26	D. Reinhard zoon, 22 j.	Amsterdam.
20	C. Speelman, 71 j.	Dinther.
21	J. H. Sanger, 73 j.	's Hage.
23	*Mevr.* M. Spanjaart geb. Lippers.	Haarl. meer.
24	*Mevr.* A. H. v. Til geb. Guldemond, 30 j.	Hillegom.
24	*Mevr.* A. Veen geb. Priebee, 36 j.	Purmerende.
23	J. Wentink, 59 j.	Arnhem.
28	M. A. Wambersie dochter, 18 j.	Rotterdam.

ADVERTENTIEN.

*** Getrouwd:
A. VAN RIJN Tz., van Heemstede,
en
TH. HULSEBOS.
Utrecht, 30 April 1856.
Eenige kennisgeving.

*** Voorspoedig bevallen van eene *DOCHTER*, Vrouwe M. E. M. VAN VOORST VAN BEEST, geb. RUIJS.
Utrecht, 27 April 1856

*** Bevallen van eene *DOCHTER* J. M. DE RIDDER, geb. KEMINK.
Utrecht, den 30. April 1856.

*** Bevallen van een *ZOON* J. VAN EETEN—BEGRAM.
Utrecht 1 Mei 1856.

*** Bij akte op den 22. April 1856, voor den Notaris E. VAN ZIJDVELD, te Utrecht verleden, is de Vennootschap tusschen Mejufvrouwen M. T. W. en C. J. LINNEMANN, gevestigd geweest te Utrecht, en bestaan hebbende in Handel in Mode artikelen en hetgeen daaraan is verwant, onder de firma van *DE GEZUSTERS LINNEMANN*, ontbonden en Mejufvrouw C. J. LINNEMANN belast met de liquidatie van de openstaande zaken.

*** Bij onderhandsche geregistreerde acte van den 29. April 1856, is tusschen MARINUS ADRIANUS VAN MAANEN en THEODORUS HENDRIK VAN MAANEN, Kooplieden, wonende te Wilnis, voor eenen onbepaalden tijd, eene Vennootschap aangegaan, onder de firma van *GEBROEDERS VAN MAANEN*, tot het drijven van Handel in Granen, Zaden, Meel, Koloniale- en Kruidenierswaren en andere met dien handel doorgaans verwante voorwerpen, even zoodanig als dezelve tot heden door hunnen vader den Heer ARIE VAN MAANEN is uitgeoefend; deze Vennootschap zal gerekend worden te beginnen met 1. Mei 1856, en eindigen met den 1. Mei van elk jaar, mits daarvan zes maanden bevorens door den een aan den ander opzegging zal zijn gedaan, of op 1. Mei volgende op het overlijden van een der Vennooten.

OPENBARE VERKOOPING
VAN
Aanzienlijke Landgoederen.

*** Op morgen Zaturdag den 3. Mei 1856, des namiddags ten één ure precies, te Utrecht, achter St. Pieter, in het Lokaal van Verkoopingen, te weten van: Twee kapitale bij uitnemenheid gunstig gesitueerde BOERENHOFSTEDEN, en nog eene kleinere HOFSTEDE, met uitmuntende Boomgaard- Bouw- Wei- en Boschlanden, te zamen groot ruim 89 Bunders, alles aan en bij elkander gelegen in de gemeente Schalkwijk, in het dorp aan de Heul en op Blokhoven, tusschen de Schalkwijksche Wetering en den Honswijkschen dijk; eerst in acht percelen, vervolgens in onderscheidene combinatien en eindelijk in eene algemeene Massa. Breeder bij Billetten en nader onderrigt, ten Kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

*** Op morgen Zaturdag den 3. Mei 1856, des namiddags ten 5 ure, zal aan het Kantoor van Verkoopingen der Notarissen te Utrecht, worden geveild en verkocht:

No. 1. Een HUIS of WONING, gelegen te Utrecht aan de Noordzijde van de Boterstraat, Wijk E, No. 351.

No. 2 wordt niet geveild, als zijnde uit de hand verkocht.

No. 3. Eene WONING, mede gelegen aan de Noordzijde van de Boterstraat, Wijk E, No. 347. — Breeder bij biljetten en nadere inlichting te bekomen ten kantore van den Notaris EGBERTUS VAN ZIJDVELD te Utrecht.

*** Op morgen Zaturdag den 3 Mei 1856, 's namiddags ten 5 ure, zal in het Locaal van Verkoopingen, te Utrecht achter St. Pieter, in het openbaar worden verkocht:

No. 1. Een voor weinig jaren nieuw gebouwd HUIS, met afzonderlijk BOVENHUIS, ACHTERHUIS, ERF en TUIN, waarin gemetselde Bloemenkast en Goudvischkom, groot 41 R, 90 Ellen, staande en gelegen te Utrecht, buiten de Wittevrouwenpoort, aan de Noordzijde van de Biltsche Steenstraat, wijk I. No. 45.

No. 2. Twee WONINGEN en ERF, te Utrecht, aan de Noordzijde van de Keukenstraat, in een poortje, wijk A. No. 1036 en 1037.

Breeder bij biljetten, en nader onderrigt ten kantore van den Notaris H. DUYFJES, te Utrecht.

*** **VERKOOPING** van PAARDEN en RIJTUIGEN, op dag tot 1 September 1856, mits stellende 2 borgen en anders contant.

Op Zaturdag den 10. Mei 1856, 's middags ten één ure, zal ten huize van den Logementhouder *A. van Stuivenberg*, in het *Hotel de l'Europe*, aan het Vreeburg te Utrecht, publiek worden verkocht:

28 mak en goed bij den weg loopende PAARDEN, waaronder 4 span bruine Koetspaarden, oud 5 en 6 jaar.

20 RIJTUIGEN, waaronder 1 Drowski voor 9 personen, met bok en tentkap, 1 dito voor 4 personen, met tentkap, 1 nieuwe moderne Drowski barouchette voor 6 personen, met achterbak, 1 nieuw moderne Koets vigelant met staande knechtsbank, rijk gemonteerd, 2 moderne Tentwagens voor 4 en 6 personen, 1 Glazenwagen voor 9 personen, 1 Hittenwagentje, 16 span Tuigen, 3 Haverkisten, eenige Stalgereedschappen, enz.

Alles 's morgens voor den verkoop te zien.

*** Door verandering van omstandigheden is te Vreeswijk *te Huur*, eene van ouds bestaande SCHEPENMAKERIJ, met WOONHUIS, SCHUUR en ERVE, allergunstigst gelegen; te bevragen bij H. STEKELENBURG, aldaar, zijnde dadelijk te aanvaarden.

MEN VRAAGT TE HUUR:

*** Eene of twee KAMERS, liefst beneden en Gemeubileerd met gebruik van Tuin of Plaats. Adres onder letter C. bij de Boekhandelaresse de wed. J. R. VAN ROSSUM achter het Stadhuis te Utrecht.

Changement de Domicile.

*** Le soussigné a l'honneur d'informer le public, que l'ouverture de son Nouveau Salon fashionnable, pour la taille des cheveux et la coiffure, aura lieu Lundi 5 Mai. F. LABBÉ
Lynmarkt 45 — ci-devant Choorstraat 5.

*** De Directie *der Vereeniging van Eigenaren tot Verwaarborging van Geregtskosten* (zoo onderling als met vaste Premie) wegens délogement tegen Gebrekkige Huurders, alleen voor de stad Utrecht, brengt bij deze ter kennisse van hare Leden, dat de 13e Jaarlijksche Rekening en Verantwoording door de daartoe opgeroepen Leden is nagezien en goedgekeurd, en de omslag voor de onderlinge verzekering, voor dit jaar bedraagt 53 cents voor ieder perceel. — Zijnde genoemde Vereeniging dit jaar, na aftrek van plaats gehad hebbende roijementen, weder vermeerderd met 19 Leden en 235 Percelen, zoodat zij thans bestaat uit 242 Leden met 2582 Percelen, zijnde er in dit afgeloopen Boekjaar 250 zaken behandeld.

Utrecht, 1 Mei 1856.
Namens de Directie,
Mr. HAVERKAMP PRINS.
Commiss. Boekh.

*** Er is Maandag ll., waarschijnlijk op straat, **VERLOREN**, een **Dames Doekspeld** met zwart steentje in goud gevat; die dezelve gevonden heeft en bij den Omroeper teregt brengt, kan de volle waarde er van genieten.

*** Er wordt een kapitaal gevraagd van **f 1800.**— om bij maandelijksche betaling af te doen van f 100— of f 200, naar verkiezing, met rente naar overeenkomst, met 2 soliede borgen. Adres aan het bureau dezer Courant, lett. O.

NEDER- LANDSCHE
RHIJN- SPOORWEG-
MAAT- SCHAPPIJ.

*** De Directie brengt ter kennis van het handeldrijvend publiek, dat geene verzendingen per Spoorweg van Vee of Goederen aan uitgaande regten onderworpen, naar Buitenlands zullen of kunnen plaats hebben, zoo zij niet zullen zijn voorzien van de vereischte documenten, bij de verzending over te leggen, ten bewijze hierbij aan 's Rijks wetten is voldaan.

Amsterdam den 22 April 1856.
De Directie der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschapppij,
B. DONKER CURTIUS, President.
J. C. S'JACOB, Secretaris.

*** **De Corresponderende Spoorwegdiensten. Uren van Vertrek, Aankomst. Tarieven voor Reizigers. Zomerdienst.**
ad 10 Cts.
Verkrijgbaar in den Kantoor-Boekwinkel van NOLET & ZOON. O. Gr. b/d. St. Jansbrug.

*** **Algemeene Postwagen onderneming** van *G. J. VAN WAGENINGEN.*

Zomerdienst

van Utrecht naar Amersfoort des morgens $7\frac{1}{2}$ uur, des middags ten $1\frac{1}{2}$ uur door naar Harderwijk, des namiddags ten $4\frac{1}{2}$ en $6\frac{1}{2}$, en des avonds ten $8\frac{1}{2}$ ure.

Kantoren te Amersfoort bij den Ondernemer, te Utrecht bij den Heer C. J. WOLFF, *Vergulde Poortje.*

P. S. Voor Commissiën, incasseringen als andersinds beveelt de ondernemer zich beleefdelijk aan.

*** De ondergeteekenden verwittigen hunnen geëerden begunstigers, dat zij ruim voorzien zijn van alle soorten van PARAPLUIES, PARASOLS, MARQUISES à FRANGES en MARQUISES à VOLANS, van de beste zijde en voornaamste huizen van Frankrijk en Duitschland, en een groot assortiment ROTTINGEN, en alles wat tot hun vak behoort, beloovende eene nette en civiele bediening. P. YRONDY & Co.
Oudegracht over den Winkel van *Sinkel*, No. 39, te Utrecht, en te Leijden Maarsmansteeg, wijk IV No. 85.

*** NIEUWE BOEKEN, uitgegeven door B. DEKEMA, te Utrecht:

I. **De Scheikunde** door Dr. RUDOLPH WAGNER bevattelijk voorgesteld. Prijs f 5.00.

II. **De Eerste levensdagen van het Kind,** raadgevingen aan Ouders, enz., van Dr. BESSER. Prijs f 0.70.

III. **De Woudlooper,** Schetsen en Tafereelen uit de Wouden en Praerien van Amerika, door GABRIEL FERRY. 2 deelen. Prijs f 5.90.

IV. **Hartgeheimen,** Zangen der Liefde, door CORNELIUS. Prijs f 0.90.

*** Bij J. G. BROESE is uitgegeven:

VOORLOOPIG PLAN
DER
MASQUERADE,
welke op 25 Junij 1856 door
de Leden van de Studenten-Vereeniging Mutua Fides
zal gehouden worden.
20 Cents.

Wijk bij Duurstede, den 30 April. Tarwe van f 13,00 tot f 13,75. Rogge van f 9,00 tot f 9,75. Boekweit van f 9,25 tot f 9,50. Haver van f 4,25 tot f 4,75. Paardeboonen van f 8.50 tot f 8,70. Boter de 5 Ned. oncen 45 cents. Hoendereijeren de 100 stuks f 2,50.

Tot hoogere prijzen is alles opgeruimd.

Op de veemarkt waren heden ruim vijfhonderd stuks hoornvee aangevoerd, waarvan in de goede soorten tot hooge prijzen veel omging.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. *(Zonnenburg.)*

April.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom bij 0°	Ther F	Afwijk d. temp	Vochtigh	Gev. regen	Aanmerkingen
			N. Q						
30	2	wnw.	0.5	753.55	50.0	— 7.9	0.80	1.7	Zw. bewolkt.
M	10	w.	0.5	53.35	42.6		88	2.2	Idem.
1	8	w.	0.0	51.12	45.7		79	0	Idem.
	2	no.	5.0	50.44	45.5	—11.2	70	0	Idem.
	10	nno.	9.0	53.24	40.3		60	0	Betrokken.
2	8	nnw.	11.0	57.80	41.2		68	*1.4	Ligt bewolkt.

* Waarvan 0.7 millim. SNEEUW is.

AMSTERDAM 30 April 1856.

Fonds	Rente		Koers		
NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$62\frac{1}{16}$	$62\frac{5}{16}$	$62\frac{1}{4}$
dito dito	3	„	$73\frac{3}{4}$	$73\frac{7}{8}$	
dito dito	4	„	$92\frac{1}{8}$	$92\frac{1}{2}$	
Amortisatie-Sijndikaat	$3\frac{1}{2}$	„	$89\frac{3}{8}$		
Oost-Indische Leening	4	„	$92\frac{1}{8}$		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	$101\frac{1}{4}$	$101\frac{3}{8}$	
Obligat. 1828 & 1829	5	„	$100\frac{3}{8}$	$100\frac{1}{2}$	
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	$88\frac{1}{2}$		
Certifikaten 1840. . .	4	„	$81\frac{1}{4}$		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			156		
Obligatien.	4	pCt.	$76\frac{3}{8}$		
SPANJE.					
Obligatien	$1\frac{1}{4}$	pCt.	$24\frac{1}{16}$	$24\frac{1}{4}$	$24\frac{1}{16}$
dito	3	„	44	$44\frac{1}{4}$	44
Binnenl. Schuld . . .	3	„	39	$39\frac{5}{16}$	$39\frac{1}{4}$
Amortisable			7		
Bewijzen Koepons . . .			$5\frac{1}{8}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en Co.*	4	pCt.	80		
Oblig. Metaliek . . .	5	„	$78\frac{5}{8}$	79	
Oblig. N.	5	„	$83\frac{1}{8}$	$83\frac{3}{8}$	
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$39\frac{7}{8}$	$39\frac{15}{16}$	
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$51\frac{1}{4}$	$51\frac{5}{16}$	
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$44\frac{7}{16}$	$44\frac{5}{8}$	$44\frac{9}{16}$
AMERIKA.					
Venez. Oblig. 6 pCt., nu	$4\frac{1}{4}$	„	$28\frac{7}{16}$	$28\frac{5}{8}$	
Grenada, Oblig. . . .	$2\frac{1}{2}$	„	$17\frac{1}{8}$	$17\frac{3}{16}$	
Mexiko, Obl. 1851 £100	3	„	$20\frac{7}{8}$	$21\frac{1}{8}$	
Noord-Amerik. Am. Bank-act.			$1\frac{9}{16}$	$1\frac{5}{8}$	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Bijvoegsel bij No. 104 van de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

Buitengewone vergadering DER STATEN VAN DE PROVINCIE UTRECHT.

Zitting van Dingsdag 22 April.

Tegenwoordig 29 leden. Afwezig de heeren *van Asch van Wijck*, *Ras*, *Munnicks van Cleeff*, *Kien*, *van de Bergh*, *de Louter*, *Lagerwey*, *Vos*, *Schas*, *van Hardenbroek van Hardenbroek*, *Strick van Linschoten* en *van Nooten*.

De beraadslagingen over het ontwerp-reglement voor den Lekdijk Benedendams worden hervat.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat de Komm., in verband met het besluit der vergadering omtrent art. 64, wenscht terug te komen op art. 13. Nu door de vergadering is aangenomen, dat elk jaar in een distrikt alle hoofdingelanden en alle hoofdingelanden-plaatsvervangers tegelijk zullen aftreden, is de reden vervallen, waarom in het 3. en 6. jaar hoogheemraden zouden aftreden. De Komm. had op het oog, 1 jaar voor de benoeming der hoofdingelanden geheel vrij te laten; maar nu gedurende 6 jaar ieder jaar hoofdingelanden benoemd zullen worden, ziet zij geene reden, om 4 hoogheemraden om de 3 jaar te laten uitvallen. Men zou ook ieder jaar in die aftreding kunnen voorzien. Zij stelt dus voor, art. 13 aldus te wijzigen: „De aftreding heeft plaats enz., waarbij in het 1e, 2e, 4e, 5e, 7e en 8e jaar 1 en in het 3e, 6e en 9e telkens 2 leden van het kollegie aftreden," omdat er werkelijk bezwaar bestaat in 1 jaar 12 geschikte kandidaat-hoogheemraden voor te dragen.

De *Voorzitter* stelt nu aan de vergadering voor met wijziging der orde, alvorens art. 73 in behandeling te nemen, over de door de Komm. voorgestelde wijziging in art. 13, in verband met art. 64, te beraadslagen. — Wordt konform besloten.

De heer *Ackersdijck* geeft de vergadering in overweging daarover na te denken. Eene zoo plotselinge wijziging der orde komt niet met de voorzigtigheid overeen. Het komt Spr. althans ongeschikt voor onmiddelijk te besluiten tot wijziging van een na lang beraad goedgekeurd artikel.

De *Voorzitter* laat het gaarne aan de vergadering over, wanneer zij daarover wil beraadslagen, maar merkt aan, dat dergelijke wijzigingen meermalen voetstoots in deze vergadering behandeld worden. Deze wijziging is niet nieuw, ter gelegenheid der beraadslaging over art. 13 werd zij reeds voorgesteld, in het breede behandeld en afgestemd; het karakter van nieuwheid mist zij dus. Het stelsel werd later andermaal ter sprake gebragt en de vergadering heeft toen bij de behandeling van art. 64 een ander stelsel aangenomen. Deze wijziging is nu een noodzakelijk gevolg geworden van het bij art. 64 aangenomen stelsel, want bij art. 13 kon men niet vooruitzien, welk besluit genomen zou worden. Spr. merkt dit op, omdat de vorige Spr. gezegd heeft, dat belangrijke wijzigingen zoo plotseling worden behandeld.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat de zaak tweemaal bij art. 13 en bij art. 64 breedvoerig is besproken. Der Komm. is het overigens onverschillig, of de wijziging nu of later behandeld wordt.

Aangezien het voorstel van den heer *Ackersdijck* niet ondersteund wordt, opent de Voorzitter nu de beraadslaging over de wijziging, door de Komm. in art. 13 voorgesteld.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat, wanneer een punt omtrent het kiesstelsel overwogen wordt, dit altijd aanleiding geeft tot verschillende beschouwingen. Dat was de reden, waarom hij voorstelde daarover na te denken. Nu moet hij tegen het voorstel opmerken, dat die twee aangevoerde zaken niet onmiddelijk zamenhangen; de hoofdingelanden worden op eene geheele andere wijze gekozen dan de hoogheemraden. De eersten door de ingelanden, de laatsten door den Koning. Naar zijne meening was het aangenomen stelsel het eenvoudigste, om, als zij 9 jaar aanblijven, alle 3 jaar 4 te gelijk te doen aftreden. Er zijn dan steeds 8 leden in het kollegie die den loop der zaken kennen, en 4 kunnen nieuw aangekomene zijn. Ook komt het Spr. voor, dat eene ruime keus voor den Koning wenschelijk is. Verandert men dat, dan worden er 3 kandidaten aan den Koning voorgesteld, waaruit er een wordt gekozen, terwijl bij eene volgende verkiezing bij de 2 overblijvende een derde wordt gevoegd, zoodat de keuze daardoor zeer beperkt wordt. Spr. geeft de voorkeur aan eene ruime keuze, en vindt dus geene reden, om van het vroeger beslotene af te gaan.

De heer *v. Hoytema* heeft van den heer *Ackersdijck* gehoord, dat er geen verband bestaat tusschen deze 2 artikelen; maar de vergadering dient op te merken, dat, volgens het vroegere stelsel van de Komm. in het 3. jaar geene hoofdingelanden werden benoemd. Nu echter is aangenomen, dat het 3., 6. en 9. jaar alle hoofdingelanden aftreden, dus in dat jaar wordt het kollegie met een derde vernieuwd, en worden nieuwe hoofdingelanden benoemd, even als 4 nieuwe plaatsvervangers, zoodat nu de reden vervalt, om alleen in het 3., 6. en 9. jaar te verkiezen. Wat het denkbeeld betreft van eene ruime keuze des Konings, dat heeft weinig grond, want dan kon men wel de keuze om de 6 jaar laten doen, of veel beter nog om de 9, dan had men elke 9 jaar 36 kandidaten, zoodat de keuze dan nog ruimer wordt.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat de uitslag, die door den laatsten Spr. gegeven wordt, juist de wenschelijke is. Het kollegie bestaat uit 24 leden, en de beste inrigting van dergelijke kollegien is, dat er altijd een groot getal aanblijft, hetgeen hier dus een getal van 18 zal zijn, en dat wel om reden de aangebleven leden de beste inlichtingen aan de nieuw verkozenen kunnen geven. Wat de Staten dus reeds aangenomen hebben, was goed en bruikbaar. Voor de leden van het dijkkollegie is het dan natuurlijk, dat er 8 inblijven, die de zaken kennen, en dat aan dezen 4 kunnen worden toegevoegd, die de zaken nog niet kennen. Wat nu het argument van de keuze des Konings betreft, als men overdrijft, dan kan men alles een vreemd en wonderlijk voorkomen geven. Minder keus te geven is niet goed, maar meer evenmin.

In omvraag wordt thans het nieuwe artikel door de Kommissie voorgesteld met 17 tegen 12 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heeren *Harmsen*, *de Geer van Oudegein*. *Wijers*, *Voet*, *van Berkel*, *Ackersdijck*, *Jongeneel*, *Basterl*, *Voortman*, *de Heus*, *Hnydecoper* en *Menso*.

Art. 75. Hij zorgt voor de handhaving der keuren en verordeningen, dat alle overtredingen tegen dezelve behoorlijk worden gekonstateerd, en de stukken, tot bewijs dier overtredingen opgemaakt, aan den ter vervolging bevoegden regterlijken ambtenaar worden toegezonden. Hij geeft hiervan kennis aan het kollegie van dijkgraaf en hoogheemraden. (*art.* 91 *ontw. regl.*)

De heer *van Hoytema* stelt voor, om de woorden: „aan den ter vervolging bevoegden ambtenaar, enz." tot aan het eind van dit artikel toe te doen wegvallen, en daarvoor in de plaats te stellen: „aan het kollegie van dijkgraaf en hoogheemraden, ter verdere behandeling worden opgezonden," op grond, dat het kollegie in transakte kan treden, en het daarom beter in, dat het kollegie ook de stukken aan het openbaar ministerie verzendt.

De heer *Ackersdijck* heeft ook een klein amendement voor te stellen, namentlijk, om in het begin van het artikel te lezen: „keuren en politie-verordeningen", dan wordt uitgedrukt wat in de wet staat. Wat de verandering betreft, door de Komm. voorgesteld, deze heeft weder het ongemak van te plotseling te zijn aangeboden, want dit punt is wel eenig nader onderzoek waard. De zaak is na de laatste wet gewijzigd, en nu kan Spr. moeijelijk nagaan, of het beweren der Komm. op die wet is gegrond. In de eerste komt niets voor, dan alleen wat met boete moet gestraft worden. Die wet behandelt de parate exekutie, dat is een ander onderwerp; doch wanneer er van strafvordering gesproken wordt, dan komt het Spr. twijfelachtig voor, of men wel in transaktie mag treden. Wanneer dit uit de wet voortspruit, dan is het amendement goed, doch zonder dit na te zien zou Spr. huiverig zijn het aan te nemen. De wet van 1841 is gegrond op transigeren, maar daarin zijn geene strafvorderingen opgenomen.

De heer *v. Beeck Calkoen* gelooft ook, en zulks uit naam der Komm., dat in den regel zoodanige voorstellen, als de thans door de Komm. ter tafel gebragte, niet verkiesselijk zijn. Hij moet echter ter verschooning der Komm. hier bijbrengen, dat deze aanmerkingen na het afdrukken van het rapport de Komm. ter oore zijn gekomen, en dat zij gemeend heeft, deze te moeten veranderen. Zij zijn echter van eenvoudigen aard. Spr. wijst op art. 21 van de wet van 1841, in verband met het volgend artikel. Het is in de praktijk steeds zoo uitgevoerd; bij verzuim om op den dijk te komen, is dit altijd bij transaktie afgedaan. Dit komt Spr. hoogst aannemelijk voor en het zou hem voorkomen, dat dit niet in strijd met den geest van de wet zou zijn. Het transigeren is wel niet als regel aangenomen, maar wordt toch in dit art. als mogelijk gesteld.

De heer *v. Hoytema* moet nog opmerken, dat, indien de vergadering verlangt dat de amendementen der Komm. even als het rapport zelve vroeger aan de vergadering worden medegedeeld, de Komm. daartoe zeer bereid is, maar een punt als dit kan van te voren niet worden bekend gemaakt, en dit kan dus der Komm. niet ten kwade worden geduid. De Komm. heeft volstrekt geene verschooning noodig, dat zij met de meeste lankmoedigheid en zucht om alles te doen wat de vergadering aangenaam kan zijn, niet anders heeft kunnen handelen dan zij gedaan heeft. De heer *v. Beeck Calkoen* heeft nog een punt vergeten. Het is eene aanmerking, die in eene der afdeelingen is voorgekomen. Maar daarin is eenvoudig sprake geweest van het toezenden aan dijkgraaf en hoogheemraden. De Komm. gevoelde toen de strekking niet, waarom zij die woorden niet noodig achtte. Later hebben eenige leden haar daarop opmerkzaam gemaakt, waarom zij zich toen verpligt rekende, met het oog op de wet van 1841, eene inlassing voor te stellen. Hier wordt nu het stelsel van transaktie volstrekt niet uitgemaakt, maar alleen den weg aangewezen, welken de Komm. meent, dat men zal moeten inslaan. De tegenwoordige wet kon geene transaktie toelaten; eene latere kon dit wel doen, ook voor zoodanig geval was het zelfs doelmatig de verzending der stukken aan het kollegie, en niet aan den Dijkgraaf over te laten.

Het komt den heer *Menso* voor, dat in het gewijzigde voorstel der komm., de zaak in zijn geheel blijft, voor zoo verre de transaktie betreft. De maatregel der komm. beveelt zich door eenvoudigheid aan. Spr. meent, dat men het regt tot transigeren der dijkpligtigen niet moet ontnemen, vermits dat van de wet afhangt. Doch ook, indien de transaktie door de wet werd afgeschaft, dan zou het voorstel der komm. nog goed zijn. Spr. meent, dat het toezenden van den dijkgraaf aan zich zelf in dit art. niet goed is uigedrukt, maar doet echter tot de hoofdzaak niets af.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat het toch altijd moeijelijk blijft, wanneer men zijn gevoelen gevestigd heeft, zoo op eens een ander art. te hooren voorstellen. Wat de zaak zelve betreft, hij heeft slechts gevraagd, of de transaktie bleef, want de Staten kunnen niets voorschrijven waartoe zij geen regt hebben. Alleen kunnen zij bepalen, welk gevolg de keuren moeten hebben. Wanneer de leden echter nu genoeg ingelicht zijn dan wil Spr. niet langer volhouden, en moet hij het aan zijne kortzigtigheid wijten, dat hij de zaak mogelijk niet goed begrijpt, en dat hij huiverig blijft, om terstond in deze te beslissen.

De heer *v. Hoytema* vraagt, waarom de heer *Ackersdijck* hier keuren en *politie*-verordening wenscht ingevoegd te hebben. Hij is bevreesd, dat men dan eene verkeerde uitlegging aan het woord *keuren* zal geven, want keuren zijn niet anders dan politie-verordeningen, in den algemeenen zin. Wil men het art. beperken, het is Spr. goed, maar beter zou hij het achten het te laten, zooals het is.

De heer *Menso* zegt, dat in art. 1 van de wet van 1855 gesproken wordt van keuren en verordeningen van politie, en Spr. zou meenen, dat het beter ware deze woorden van de wet letterlijk te houden. Wat de regeling, door den heer *v. Hoytema* voorgesteld betreft, dat het hier verordeningen van meer algemeenen omvang betreft, dan moet Spr. vragen, of de heer *v. Hoytema* meent van inwendig of van uitwendig bestuur? Van uitwendig bestuur: dan heeft men de sanktie noodig; van inwendig bestuur, dan zijn het eigene huishoudelijke werken. Wanneer er gesproken wordt van handhaving van keuren en verordeningen, dan zou Spr. meenen, dat hier van verordeningen sprake is, die naar buiten werken, waaraan zich derden houden moeten, want hoe zullen zij anders door den officier van justitie vervolgd worden?

De heer *Broers* ondersteunt het voorstel van den heer *Ackerdyck*.

De heer *Ackersdyck* zegt, dat de bewoordingen staan in art. 58 van de provinciale wet. Het is waar, keuren zijn ook verordeningen, maar daarom meent Spr. moet men juist niet hetzelfde zeggen, en moet men niet eerst de algemeene en daarna de bijzondere termen bezigen. Keuren zijn, waar straffen worden bedreigd.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat, wanneer de heer *Ackersdijck* in plaats van het woordje *en*, *of* kon plaatsen, dat de Komm. dan het voorstel wil overnemen, waarmede de heer *Ackersdijck* zich vereenigt.

De heer *Menso* meent echter, dat men zich aan de wet van 1855 moet houden, waarmede de Komm. eveneens instemt, zoodat dit artikel nu zal lezen: „hij zorgt voor de handhaving der keuren, of verordeningen van politie, enz."

Het aldus veranderde artikel wordt zonder omvraag aangenomen.

Art. 77. Bij ontstentenis, afwezigheid of ongesteldheid wordt hij vervangen door den oudst aanwezigen hoogheemraad in rang van zitting, en bij gelijken rang van zitting door den oudste in jaren. (*art.* 93 *ontw. regl.*)

De heer *Ackersdijck* stelt voor, in den tweeden regel *oudsten* te leezen in plaats van oudst, zoo als er nu staat. — De Komm. neemt die wijziging over.

Art. 78. Tot sekretaris en kameraar zijn alleen benoembaar Nederlanders, in het volle genot der burgerlijke en burgerschapsregten, den ouderdom van vijf-en-twintig jaren bereikt hebbende. Zij moeten in de stad *Utrecht* woonachtig zijn. (*art.* 112 *ontw. regl.*)

De *Voorzitter* herinnert den leden, dat hier het 5e hoofdstuk begint. Hij rekent zich verpligt dit op te merken, aangezien sommige leden bij art. 4 eene meening hebben geuit, welke betrekking had op dit hoofdstuk, waardoor dan ook genoemd art. 4 nog is aangehouden. Spr. meent, dat het opschrift van dit hoofdstuk eene wijziging zou behoeven, indien het toen ter sprake gebragte voorstel om den *sekretaris* tot *penningmeester* te benoemen werd aangenomen, in welken zin het opschrift zou moeten luiden van den *sekretaris-penningmeester* enz. Spr. wenscht dus eerst het stelsel besproken te zien en wel in algemeene strekking. — Dienovereenkomstig wordt besloten, waarna dus het eerst in behandeling komt het opschrift, luidende als volgt:

„Van den sekretaris, kameraar en verdere beambten en bedienden."

De heer *van Berkel* zegt, dat bij de artt. 83 tot 86 van dit hoofdstuk aan den kameraar het financieel beheer en de zorg voor de dijkagie wordt opgedragen. Spr. meent, dat die werkzaamheden te heterogeen zijn, om door een' en denzelfden ambtenaar te kunnen worden waargenomen. Het kollegie van dijkgraaf en hoogheemraden heeft dit reeds zelf ingezien, en heeft daarom den kameraar *gaardermeesters* en *dijkmeesters* toegevoegd. Maar waarom dan niet liever de zorg voor de administratie en de dijkagie aan twee afzonderlijke personen opgedragen? Daarenboven, de man, die op zijn bureau het financieel beheer voert, hoe kan hij te gelijkertijd zijne zorgen wijden aan eene zoo kapitale waterkeering als den Lekdijk bovendams? Spr. meent dus, dat het kollegie behoefte heeft aan een' bekwaam *waterbouwkundige*, aan wien men zijn volle vertrouwen kan schenken, en die dus in kennis en in maatschappelijke positie staat boven de dijkmeesters; en tevens aan een' *penningmeester*, wien men de algeheele financiele administratie kan opdragen, onder afschaffing van afzonderlijke gaardermeesters en afzonderlijk kollekte-loon.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat in de afdeeling, waarin hij voorzitter was, dit punt opzettelijk door de leden is besproken. De beide funktien vorderen zoo verschillende werkzaamheden, dat Spr. eene vereeniging hoogst ondoelmatig acht. Nu heeft hij nog in deze artikelen de woorden gevonden: „Voor zooverre dit niet aan anderen is opgedragen." Zulke woorden passen niet. Het kan gelegenheid geven uit welwillendheid iemand te benoemen, die eigenlijk de speciale man voor de zaak niet is. Spr. heeft hooren gewagen van dijkmeesters, zonder dat in het reglement hunne funktien worden omschreven. Maar daaruit maakt hij toch de gevolgtrekking, dat een hoofdpersoon boven deze dijkmeesters moet staan; een waterbouwkundige, een man, wien het kollege vertrouwen kan, en zulk een man is ongeschikt om gelden te innen en aanteekeningen te houden. Of het nu past, dat de sekretaris penningmeester zijn kan, dat is eene vraag, die Spr. bevestigend zou durven beantwoorden. Hij is een huiszittend man en kan dus de finantien gemakkelijk in orde houden. Spr. zou ook wel wenschen, dat de andere beambten werden aangeduid en dat daarvan niet zoo onbestemd werd gesproken als thans. Spr. wordt in dit gevoelen nog bevestigd door het voorgestelde door den heer *Lijnden v. Sandenburg* die zeer goed met het bestuur bekend was. Deze heeft gezegd, dat men minder dijkmeesters behoefde maar boven hen een bekwamen kameraar. Spr. zal zich nu niet aanmatigen om te beweren, hoeveel kennis deze van den dijk moet hebben; maar hij meent, dat het toch zeer voor de hand ligt. Hij vraagt eenige opheldering aangaande de andere polderbesturen in het dijkressort, welke zijn dat? Het is bij hem opgekomen, of daarvan geene speciale melding moest gemaakt worden, en of daarvan niets te bepalen viel?

De heer *Menso* vermeent, dat het niet geraden zou zijn, om sekretaris-penningmeesters aan te nemen; hij zou niet willen zeggen, dat de sekretaris geen penningmeester moet zijn, hij zou liever de zaak geheel aan het kollegie overlaten. In het reglement wordt gezegd: aan den sekretaris of aan andere door het kollegie aangestelde personen. In art. 87 is het reeds aangegeven, dat, wanneer de sekretaris of de kameraar hun werk niet af kunnen, dan gaardermeesters ter hunner adsistentie kunnen worden benoemd, en Spr. zou wenschen dit in het reglement te behouden. Ook acht Spr. de afscheiding des te gemakkelijker, dewijl toch in het reglement wordt aangegeven, welke percenten de een zoowel als de ander zal genieten.

De *Voorzitter* doet den heer *Menso* opmerken, dat art. 87 niet voorziet in hetgeen in art. 84 bepaald wordt. Een deel van de bemoeijing van den kameraar zal zijn de gaardering, maar bovendien is hij belast met de invordering van *alle* inkomsten en ontvangsten. Nu wordt in art. 87 gezegd, dat hij een deel van dat werk aan een ander kan opdragen, die dan toch maandelijks bij den kameraar moet storten. Derhalve hier is de kameraar penningmeester. Maar ter vergemakkelijking zijner bemoeijingen kunnen gaardermeesters worden aangesteld, die aan hem rekenschap verschuldigd zijn en bij hem moeten storten. Het bezwaar blijft dus, indien het gegrond is. Ten einde de zaak nu regelmatig te behandelen, zou Spr. wenschen, dat die leden, die meenen, dat het stelsel van het reglem. niet doelmatig is, eene wijziging voorstellen voor het opschrift van het hoofdstuk, dat toch bijna den inhoud heeft van art. 4. Bij art. 4 is gezegd, dat de benaming niet goed is, en is de behandeling tot het 5e hoofdstuk uitgesteld. Wat nu in het opschrift mogt worden veranderd, zal alsdan invloed hebben op het gansche hoofdstuk.

De heer *van Hoytema* meent, dat, indien men het beginsel wenscht uitgemaakt te hebben, de verandering van den titulatuur hier niet genoeg is. Het zou kunnen zijn, dat er leden dezer vergadering waren, die ook zouden wenschen, dat de kameraar een techniesch man was, maar die tevens de finantiele funktiën niet aan den sekretaris zouden wenschen opgedragen te zien. In dat geval zou er een derde persoon noodig zijn. De vraag is dus hier 1°. wil men voor kameraar een techniesch man hebben, en 2°. aan wien zal men de zorg van de administratie dan geven, aan den sekretaris of aan een ander persoon? Spr. meent, dat dit de middenweg zou zijn tusschen het voorstel der Komm. en de meening, door sommige leden thans reeds geuit.

De *Voorzitter* heeft hier geen bezwaar tegen, indien de vergadering zich met deze wijze van behandeling kan vereenigen. Hij meent echter, dat hetzelfde resultaat door zijn voorstel te verkrijgen is, en dat bepaaldelijk eerst het opschrift moet behandeld worden. Verlangt de Komm. echter, dat hare beide vraagpunten in behandeling worden gebragt, Spr. is daartoe gaarne bereid.

De heer *v. Berkel* doet den heer *v. Hoytema* opmerken, dat Spr. vroeger wel het denkbeeld geopperd heeft, om den post van *penningmeester* met dien van *sekretaris* te vereenigen, doch dat hij thans deswege van gedachte veranderd is, vooral ook, omdat bij het onderhavige reglement reeds zoovele werkzaamheden aan den sekretaris zijn opgedragen. Hij zou daarom nu meenen, dat men noodig had een' sekretaris, een penningmeester en een kameraar.

De heer *v. Beeck Calkoen* meent namens de Komm. der vergadering te moeten voorstellen, de behandeling, door den heer *v. Hoytema* voorgedragen te volgen. Het is met schroom, dat Spr. het woord opneemt tot verdediging van het denkbeeld der Komm., omdat daardoor te gelijk de verdediging eenigzins wordt opgenomen van eene ambtsbetrekking, welke hij zelf vele jaren met groot genoegen heeft waargenomen. De Komm. heeft hem echter die ontwikkeling verzocht en hij mag zich daaraan niet onttrekken. Door den heer *v. Berkel* is het denkbeeld uitgedrukt, om den kameraar alle administratieve werkzaamheden te ontnemen, terwijl de heer *Ackersdijck*, dit denkbeeld volgende, tevens een waterbouwkundige voor die betrekking wenschte. Het is zeker aanbevelenswaard dit denkbeeld te volgen; het brengt ons weder tot het oude Sokratiesche denkbeeld terug; als ik wil rijden neem ik een voerman, als ik wil varen neem ik een schipper, als ik waterleidingen heb te besturen, zoek ik een waterbouwkundige. Of hier echter de uitgebreide kennis van een waterbouwkundige zal noodig zijn, daarover zal het gevoelen zeker wel uiteenloopen. Wat zal de werkkring van zoodanig persoon wezen, en wat zal hij te doen hebben, als men hem de administratie ontneemt? Spr. gelooft, dat hij een gemakkelijk en weinig gebonden leven zal leiden, en dat hij dikwijls naar arbeid zoeken zal. Men wil een persoon, die voor het waterschap opgeleid is en die er bepaaldelijk zijn vak van maakt. Als men zich dat ten doel stelt, dan zal men niet krijgen wat men verlangt, omdat aan dusdanig persoon geen vooruitzigt kan worden gegeven. Hij, die alle geschiktheid heeft voor den waterstaat, zal zich niet gaarne aan een klein dijkkollegie verbinden, waar niets voor hem te doen is. De 1e vraag is dus, en die heeft alle betrekking op het systeem: wat zal die man doen?

De heer *van Berkel* wil beproeven de vragen te beantwoorden, hem door den heer *v. Beeck Calkoen* voorgesteld. Wat zal de kameraar doen, als hem slechts de zorg voor de dijkagie is opgedragen? En waar vindt men den man van techniesche bekwaamheden, die zich in het dijksressort wil begraven? 1. Wat zal de kameraar doen. Door zijne theoretiesche kennis geholpen, zal hij al datgene voorbereiden, wat door de drie dijkmeesters moet in praktijk gebragt worden. Hij zal die werkzaamheden zelven besturen en kontroleren. Hij zal plannen hebben te maken voor verzwaring en verbetering van den dijk. Nadat die plannen zijn goedgekeurd, bestekken van aanbesteding formeren. Het onderhoud van gebouwen of amelioraties, daaraan te brengen, zal zijne zorg vereisschen. Als chef van het geheele werkpersoneel zal hij dagelijks inspektie daarover moeten houden, opdat alles met orde en regel geschiede, en zooveel, meer als hier zou kunnen worden bijgevoegd door beter ingewijde dan de Spr. 2. En wie zal zich als kameraar in het dijksressort willen begraven? Bij de tegenwoordige zucht naar kennis en wetenschap, die tevens gemakkelijker en beter dan vroeger te voldoen is, vindt men een aantal mannen, die zich gaarne aan eene zoo eervolle vokatie als kameraar willen wijden, zonder dat het tot voorwaarde van aanstelling zou behoeven gesteld te worden, dat men zich daar moest begraven.

De heer *v. Beeck Calkoen* verzoekt voor alles, dat men geloove, dat hij deze vraag gedaan heeft, alleen om de diskussien uit te lokken. Hij heeft gezegd, dat de kameraar volgens zijn oordeel geen genoegzaam werk zal hebben, Daarop is geantwoord, dat hij het opzigt zal hebben over de beambten; doch welke zijn die beambten? dat zijn 2 à 3 dijkmeesters, vervolgens een veldwachter, 5 opscheppers van den dijk, en in eenige kwartieren schutters; bij watersnood komen nog de waakmeesters. Men ziet dus, dat het personeel van zeer weinig belang is. Gedurende een ganschen tijd van het jaar wordt er bovendien weinig of niets gewerkt. Doch laat ons den tijd voorstellen, dat er wel gewerkt wordt: zal de waterbouwkundige dan zijne kennis kunnen ten toon spreiden. Het zijn alle aard- en rijswerken, die voor den dijk noodig zijn. De aardwerken zijn hoogst eenvoudig, en enkel om het ligchaam van den dijk op dezelfde hoogte, breedte en lengte te behouden. Het hoofdwerk is hierbij om den inhoud van den vasten grond te berekenen. Wat nu het rijswerk betreft, men moet slechts behouden wat er bestaat, en wat men na jaren ondervinding heeft daargesteld, of wanneer eene wijziging noodig is, dan moet men wachten, tot dat er eene oneindige wisseling van gedachten is afgeloopen. Dit een en ander behoort toch niet tot den werkkring van een waterbouwkundige. Maar er zijn nog andere werken, zal men zeggen, zooals de verzwaring van den dijk of van andere kribwerken; maar zoo als het waterschap was, heeft men niet de minste bevoegdheid om nieuwe werken aan te leggen, zonder dat daarbij de waterstaat gekend wordt. Bovendien moeten alle vernieuwingen eerst aan het oordeel van Ged. Staten worden toegezonden en door den waterstaat onderzocht. De dijk is overigens bij den waterstaat zoodanig bekend, dat al wordt er geene medewerking gevraagd, er geene vrees bestaat, dat er iets zal verzuimd worden. Ook de dijkwerken zijn onder toezigt van den waterstaat, en het is verboden, om daarin veranderingen te brengen, zonder toestemming des ministers. Naar Sprs. oordeel bestaat er dus steeds meer en meer eene toenadering der waterschaps-besturen tot de deskundigen. Maar hier in dit geval is zijne overtuiging, dat het dagelijksche werk zoo eenvoudig zal zijn, dat het niet mag genoemd worden, en dat dus voor den kameraar, als men hem het financiele beheer ontneemt, geen werkkring zal te vinden zijn. Dit punt hangt zamen met de benoeming der dijkmeesters, zonder dezen kan de dijk niet goed beheerd worden. Zij zijn bovendien de regterhand van den hoofd-ingenieur en van de inspekteurs; wanneer men dus dijkmeesters heeft, dan zullen door dezen alle die werkzaamheden gepresteerd worden, welke men noodig heeft.

De heer *Bastert* geeft gaarne aan den laatsten Spr. toe, dat hij beter als iemand kan beoordeelen, wat eigenlijk het werk van den kameraar is. Bedriegt hij zich echter niet, dan meent hij dat de heer *van Beeck Calkoen*, de voordragt verdedigende in zijne rede heeft aangetoond: 1. dat de kameraar niet veel werk had en 2. dat hij ook geen bijzondere kundigheden behoefde. In dit geval zou hij wenschen, dat die betrekking dan liever werd ingetrokken. Spr. meent echter, dat er wel werkzaamheden voor hem te vinden zullen zijn. Immers uit het gesprokene van den heer *Menso* heeft hij vernomen, dat de kameraar wel belangrijke werkzaamheden heeft gehad. Men heeft hem tot hier toe, zeker, omdat hij te veel werkzaamheden had, gaardermeesters moeten toevoegen. Heeft nu de kameraar tijd genoeg, dan kan hij zich ook zeer goed met het inkasseren van den geheelen omslag belasten; heeft hij geen tijd, dan is het beter een afzonderlijk penningmeester, die alles zelve waarneemt te benoemen. Dit laatste meent Spr. trouwens, dat het bestuur zal vereenvoudigen en de administratie kosten verminderen.

De heer *v. Beeck Calkoen* wil nogmaals in dezer eenige opheldering trachten te geven. Wanneer men de gansche administratie aan den kameraar overlaat, dan zal deze betrekking wel behoorlijk werk mede brengen. Het is echter moeijelijk, om zich van zulke zaken een goed denkbeeld te vormen. Spr. zal daarom trachten de zaak voor te stellen, zoo als hij haar kent. Hij heeft het reeds gezegd, dat bij deze betrekking, volgens zijne meening geene waterbouwkundige kennis noodig is. Daarom heeft hij niet bedoeld, dat er voor den kameraar geen werk was. Het is altijd eene administratieve betrekking geweest, voor eene ontvangst van ongeveer *f* 30,000 jaarlijks. Er zijn ook wel werken geweest, maar die niet tot den werkkring van den kameraar als deskundige hebben behoord. Spr. zegt, dat men niet moet vergeten, dat er bij deze administratie veel toezigt noodig is, ruimte van tijd, en een zelfstandig standpunt. Op hem rust de verpligting om datgene wat geleverd of aangenomen is te kontroleren en na te gaan. Daarvoor heeft hij geene groote bekwaamheden noodig maar gezond verstand, en tijd om na te gaan, dat alle herstels-werken goed worden verrigt. Moet men nu dijkmeesters hebben, dan heeft men aan deze eigentlijk techniesche personen genoeg, maar aan wie men geene administratie kan toevertrouwen. Nu moet men een ambtenaar hebben, aan wien men de administratie toevertrouwt en die veel vrijen tijd ter beschikking heeft. Om dit werk aan den sekretaris toe te vertrouwen, zou bij hem veel bezwaar opleveren, zaturdags komen de betalingen, maar dan komen ook tevens vele personen bij den sekretaris raadplegen, zoodat deze dan onmogelijk al het werk zou kunnen doen.

(*Vervolg hierna.*)

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.